

URZĄD PATENTOWY

E 056 3100

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 25231.

Kl. 68 a, 71.

N. V. Ijzerhandel I. M. de Vries
(Amsterdam, Niderlandy).

Nastawne urządzenie do łączenia klamek drzwiowych.

Zgłoszono 5 lutego 1935 r.

Udzielono 20 lipca 1937 r.

Pierwszeństwo: 26 lutego 1934 r. dla zastrz. 1; 20 sierpnia 1934 r. dla zastrz. 2 (Niemcy).

Znane urządzenia do łączenia klamek, znajdujących się z obydwóch stron drzwi, wykazują wadę, która polega na trudności w nastawianiu klamek przy różnych grubościach drzwi.

Zwłaszcza w znanych urządzeniach do łączenia klamek, zaopatrzonych w narząd sprzęgający, wsuwany do otworu jednej z klamek, w który wsuwany jest jednocześnie trzon drugiej klamki, zachodzi potrzeba stosowania połączenia, które umożliwiałoby nastawianie obu klamek w zależności od grubości drzwi. Znane są również urządzenia do łączenia klamek, w których trzon jednej z klamek zaopatrzony jest w pewną liczbę zębów, zazębiających się z zębem

sprężystego narządu, znajdującego się w wydrążeniu drugiej klamki. W urządzeniu tym zęby trzonu przesuwane są wzdłuż zęba tego sprężystego narządu wewnątrz odnośnego wydrążenia o tyle, o ile pozwala grubość drzwi, tak iż w końcowym przesuniętym położeniu trzonu następuje niezbędne zazębienie jego zębów z zębem sprężystego narządu. W tym przypadku następuje stosunkowo małe zużycie zębów, współpracujących ze sobą, gdyż łączenie i ponowne rozłączanie klamek odbywa się rzadko. Jednak może zdarzyć się, iż przez ustawiczne pociąganie i szarpanie klamki oraz zatraskiwanie drzwi może ulec złamaniu np. ząb narządu sprężystego, tak iż

klamki nie mogą być utrzymywane nadal w swym prawidłowym nastawionym położeniu.

Również i inne znane tego rodzaju urządzenia do łączenia klamek, w których brak specjalnych narzędzi, wsuwanych do wydrążenia w drugiej klamce, wykazują wadę, polegającą na trudności prostego i dokładnego nastawiania.

Nastawne urządzenie według niniejszego wynalazku do łączenia klamek drzwiowych jest stosunkowo proste w swym wykonaniu i dokładne w nastawianiu. Wynalazek polega na tym, że trzon jednej klamki składa się z dwóch nastawnych względem siebie narzędzi, tak iż długość tego złożonego trzona może być nastawiana w zależności od grubości drzwi. Według wynalazku obydwa narzędzia, stanowiące trzon obu klamek, mogą być nastawiane względem siebie w kierunku poosiowym, przy czym nastawianie to odbywa się dzięki zastosowaniu połączenia śrubowego między obu tymi narzędziami trzonu. Jednak tego rodzaju nastawianie jest ograniczone do pełnych obrotów obu tych narzędzi względem siebie w celu sprężgnięcia obu klamek za pomocą jednego podatnego trzpienia, osadzonego na końcu trzonu jednej z klamek, a tym samym nastawianie to może być niewystarczające. Wada ta jest usunięta w odmianie nastawnego urządzenia według wynalazku do łączenia klamek drzwiowych, która polega na tym, że przedni narząd nastawnej klamki jest zaopatrzony z czterech stron w wydrążenia, przy czym w każdym z tych urządzeń umieszczony jest trzpień sprężający lub inny narząd, umożliwiający sprężgnięcie klamek.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania nastawnego urządzenia według wynalazku do łączenia klamek drzwiowych. Fig. 1 przedstawia częściowy widok z boku oraz częściowy przekrój podłużny klamek z urządzeniem według wynalazku,

fig. 2 — również częściowy widok z boku oraz częściowy przekrój podłużny klamek z odmianą tego urządzenia, fig. 3 — częściowy widok z boku oraz częściowy przekrój podłużny szczegółu urządzenia według fig. 2 w większej podziałce.

Urządzenie według wynalazku do łączenia klamek za pomocą sprężynującego trzpienia, osadzonego w trzonie jednej klamki, oraz odpowiedniego otworu poprzecznego, wykonanego w drugiej klamce do wsuwania tego trzpienia, może być zastosowane również do klamek innego rodzaju niż klamki, przedstawione na rysunku. Klamka 6 (fig. 1) posiada wydrążenie 7 z otworem poprzecznym 8 i ukośnym ścięciem 9 na końcu tego wydrążenia. Połączenie obydwóch klamek 1 i 6 uzyskuje się w ten sposób, że trzon klamek, złożony z właściwego trzona 2, osadzonego w drugiej klamce 1 wraz z nasadą 3, zaopatrzoną w nagwintowany trzpień 4, wkłada się do wydrążenia 7 pierwszej klamki 6. Po wsunięciu do wydrążenia 7 trzpień 5 zostaje wciśnięty do wnętrza nasady 3 za pomocą pochyłej powierzchni 9 tego wydrążenia wbrew działaniu sprężynki, osadzonej wewnątrz nasady 3. Trzpień 5 pozostaje w tym położeniu naciśniętym dopóty, dopóki nie znajdzie się przed poprzecznym otworem 8. Wówczas trzpień ten zapada do otworu 8, tak iż uzyskuje się stosunkowo mocne połączenie obydwóch klamek. Wzajemne poosiowe położenie obu klamek jest określone położeniem trzpienia 5 na końcu trzonu 2 klamki 1. Nastawiając nasadę 3 względnie trzon 2 za pomocą nagwintowanego trzpienia 4 nasady 3 można dostosować wzajemne położenie obu klamek do niezbędnej grubości drzwi.

Oczywiście możliwy jest również inny sposób wzajemnego nastawiania trzonu 2 oraz nasady 3, jednak nastawianie za pomocą nagwintowanego trzpienia 4 posiada tę zaletę, że można uzyskać w przybliżeniu

dokładne położenie obu klamek odpowiednio do danej grubości drzwi.

Chcąc jednak uzyskać dokładniejsze połączenie obu klamek należy zastosować odmienne wykonanie nastawnego urządzenia według wynalazku, przedstawione na fig. 2 i 3. W tym przypadku klamka 1 jest zaopatrzona w nastawny trzon 2, którego przednia nasada 3 jest połączona z nim za pomocą nagwintowanego trzpienia 4. Przednia nasada 3 posiada cztery promieniowe wydrążenia 10, w których są umieszczone trzpienie 5, naciskane sprężynkami, przy czym każda z tych sprężynek, umieszczona w przynależnym wydrążeniu 10 nasady 3, jest zamknięta nasadą 11 przynależnego trzpienia 5.

Druga klamka 6, która nasuwana jest na trzon 2 pierwszej klamki 1, posiada wydrążenie 7, otoczone czterema ukośnymi powierzchniami 9, oraz jeden poprzeczny otwór 8, wykonany w jednej ze ścianek wydrążenia 7, w który to otwór wsunięty jest trzpień sprzęgający 5 po połączeniu obu klamek.

Za pomocą tego urządzenia można uzyskać stosunkowo dokładne nastawienie klamek do danej grubości drzwi, a mianowicie z dokładnością ćwierci obrotu nasady 3. W przedstawionej na rysunku odmianie urządzenia według wynalazku nasada 3 jest zaopatrzona w cztery trzpienie 5, naciskane sprężynkami, jednak można zamiast czterech sprzężujących trzpieni zastosować tylko jeden luźny trzpień. Podczas nastawiania klamek trzpień ten wsuwa się do wydrążenia 10, przy czym należy uwa-

żać, aby poprzeczny otwór 8 znajdował się w tym przypadku w dolnej ściance wydrążenia 7 drugiej klamki 6. Trzpień należy zaopatrzyć na jego końcu w nasadę w celu przytrzymywania go w tym wysuniętym położeniu, ponieważ trzpień ten zapada do otworu pod działaniem własnego ciężaru.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Nastawne urządzenie do łączenia klamek drzwiowych, znamienne tym, że posiada narząd sprzęgający obie klamki w postaci wydrążonej nasady (3), osadzonej na końcu nagwintowanego trzpienia (4), wkręconego w koniec trzonu (2) jednej z klamek, przy czym z wnętrza tej nasady wystaje trzpień sprzęgający (5), naciskany sprężynką, dzięki czemu w zależności od grubości drzwi obie klamki mogą być nastawiane względem siebie w kierunku podłużnym ich wspólnego trzonu (2).

2. Odmiana nastawnego urządzenia do łączenia klamek według zastrz. 1 o wydrążonej nasadzie, połączonej z końcem trzonu jednej klamki za pomocą nagwintowanego trzpienia, znamienna tym, że wydrążona nasada (3) jest zaopatrzona z każdej ze swych czterech stron w wydrążenie (10), w którym umieszczony jest pod naciskiem sprężynki trzpień (5) lub podobny narząd do sprzęgania obu klamek.

N. V. Ijzerhandel I. M. de Vries.

Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

